

1. dag Ringsted – Næstved – Vordingborg - Tårs

Vi mødtes lørdag morgen kl. 7.00 på Rugvænget fulde af forventning til kommende tur, som var planlagt over 5 cykeldage med ankomst til Skagen onsdag eftermiddag.

Vi startede ud med rimeligt vejr, der var lovet regn og faktisk også en vind, der ikke ville være helt fordelagtig for os. Men det gik jo strygende ned mod Næstved. Vinden var vist vendt lidt og regnen kom vist alligevel ikke. Men det skulle vise sig ikke at holde helt stik, for lige efter Næstved kom de første dråber. Willy: "Skal vi stoppe og tage regnjakke på?" Der var vist ikke rigtig nogle, der hørte det?? Vi fortsatte, de par dråber skulle da ikke slå os ud. Men så skete det, himlen åbnede sig og regnen væltede ned. Willy: "Skal vi ikke stoppe og tage regnjakke på?" Der var vist stadig ikke nogle, der hørte det, eller også overhørte vi det, der var vist ingen af os andre, der havde regnjakke med, (så hvorfor stoppe?) så alle blev godt våde. Der var brug for en lille pause. Urzula var punkteret, og måske skulle Willy have den regnjakke på. Det viste sig så, at Mogens også var punkteret. Mens vi skiftede slangerne, så vi Paris'er holdet køre derud af med god fart. Dejligt at se, at de var kommet godt af sted.

Endnu en punktering

Så er vi atter på vej

Der var atter kommet luft i dækkene og Willy havde fået regnjakke på, selvom regnen var holdt op og vi var blevet så våde, som vi kunne blive. (nå ja, vi har jo alle vores idéer, også Willy). Vi cyklede ikke ret langt, så overhaled vi Paris'er holdet, som også var punkteret. Sådan mødtes vi faktisk nogle gange, da vi skiftes til at punkterer. Efter 4 punkteringer og vist mange flere for Paris'er holdet, var vejene blevet tørre og vi slap for flere punkteringer og vi nåede ind over Storstrømsbroen, hvor vi havde planlagt, vi skulle spise vores madpakker. Her mødte vi 2 store Rynkebyhold: Vordingborg- og Københavnholdet, med hver 40 mænd/kvinder på holdene. De virkede meget optimistiske og spændte over at skulle af sted. Det var sjovt snakke lidt med dem og høre lidt om hvad de forventede. I øvrigt fik vi 4 bakker jordbær af dem. Uhm!

Team Rynkeby på vej til Paris

Vi nåede Lolland og måtte endnu engang konstatere, at det er landeveje, der går lige ud - lige ud og med en skrå modvind. Heldigvis havde Mogens aftalt med John Tabor fra Lolland, at vi skulle have et lille stop ved Stokkemærk. Det var et depot, der langt overgik depoterne på diverse cykelløb rundt om i det ganske land. Der var sandwich, æggekage, hjemmelavede æblemost samt diverse andre drikkevarer og chokolade mv. Det var godt, at der ikke var så langt til Tårs for vi blev vist lidt tungere end godt var. Vi nåede frem til Tårsfærgen med højt humør, trods en voldsom regnskylle og 4 punkteringer, men forplejningen var absolut i top. Turen var på 136 km med et snit på 25,8, så vi kunne konstatere med tilfredshed at vi var kommet godt fra start og alle virkede stadig rimelig friske.

Depot John fra Lolland blev nydt efter alle kunstens regler. En venten på færgen bliver udnyttet godt

Vores første overnatning var på Spodsbjerg camping. Der var gået lidt kuk i deres reservationer, så de havde kun noteret, at vi skulle have to værelser, men det fik de heldigvis rettet, så vi fik en kæmpe lejlighed til pigerne og de to værelser til drengene. Så det var absolut en rigtig fin overnatning.

Vores første overnatning – Spodsbjerg Camping

Afgang fra Spodsbjerg. Willy skal lige have sat tørklædet, så han ikke bliver solskoldet på issen.

2. dag Spodsbjerg – Svendborg – Als - Sønderborg – Tønder - Højer

Næste dag var turen planlagt til Højer, en tur på 163 km og desværre måtte vi hurtigt konstatere, at der var hård vestenvind, så vi var alle klar over, at det ville blive en hård dag, så vi skulle passe på os selv. (Nogle var lidt bedre til at spare sig end andre, man har vel lært noget igennem årene). Inden vi kom af sted, var der et par punkteringer, der lige skulle tages hånd om. Endelig kom vi af sted ved 9 tiden og regnede med at vi kunne nå færgen i Bøjden over Fyns Hav kl. 12.00. Vi startede med hård sidevind og en del bakker, det tegnede ikke alt for godt og efter vi kom til Svendborg måtte vi konstatere, at vi nok ikke kunne nå færgen kl. 12.00 og var indstillet på, at vi måtte vente til næste færg, der sejlede kl. 13.00. Dette ville imidlertid betyde en noget sen ankomst til bestemmelsesstedet i Højer, da der var 98 km hen over Sønderjylland. Vi stred os videre gennem vinden, vi havde heldigvis nogle stærke kræfter på holdet, der kunne køre i front.

Piger der strider sig frem i modvinden og op ad bakker. Puha det er hårdt!

Ca. 15 km før færgen fik vi lige pludselig fart i hjulene. Måske var der lidt læ og måske gik det lidt ned ad bakke, i hvert fald fik vi skruet farten op og da vi nåede op omkring de 40 km/t holdt vi farten ved at skiftes med at køre frem og vi nåede færgen et par minutter før kl. 12.00 og vi fik lov at køre om bord. Følgebilen måtte så vente på næste færg og betale for os alle. Det gav helt klart en optur, så vi var absolut ved godt mod, da vi påbegyndte de sidste 98 km mod Sønderborg og videre til Tønder for at ende i Højer i en strid modvind. Frokosten måtte vi imidlertid vente på, da den jo var i bilen, så efterhånden blev vi trætte og sultne og meget træt af bakker. Hvis I ikke har prøvet Dybbøl bakken, så har I noget til gode. Men endelig indhentede bilen os, så vi kunne få frokost og ny energi, hvorefter vi fortsatte, stadig i hård modvind og endnu flere bakker. Hvor var det godt, man var så forudseende, at man sparede sig først på turen, udover at overleve bakkerne var kræfterne da også til at tage en tørn i front de sidste 10-15 km, men måske var det bare tanken om den snarlige aftensmad, der gav fornyede kræfter til den sidste tørn.

Puha vi når den lige, hvis vi kører direkte om bord.

Den meget tiltrængte frokost blev indtaget stående!

Vi nåede frem efter 166 km og trods den stride modvind med et gennemsnit på 23,4, så vi var godt tilfredse, men det var også en dag, der tærede på vores kræfter. Vi overnattede på en bondegård i Højer, der var lavet til bondegårdsferie, et meget dejligt sted, som absolut er værd at besøge igen. Vi var fremme kl. 18.30 og der blev grillet i den store gård, så vi kunne bare sidde i vores cykeltøj og nyde vores øl og grillmad i det dejligste solskin. Det var en herlig oplevelse.

En velfortjent øl efter en hård dag.

Der fik vi vist krammet på denne ungdommelige herre!

3. dag Højer – Ribe – Varde – Nymindegab – Søndervig - Vedersø

Næste dag var der planlagt en rute til Vedersø igennem Ribe, Bramming, Varde, Nymindegab og Søndervig, en tur på 173 km, den længste dag på Skagens turen. Det var lidt spændende, hvordan det ville gå, da vi havde brugt rigtig mange kræfter dagen forinden. Men heldigvis var vinden mere fordelagtig: Sidevind (som vi har lært også kaldes halvvind) og ind imellem skrå rygvind. Så det gik bare derud, uden at vi skulle bruge så mange kræfter. Turen var ligeledes meget flad, så det var godt nok en modsætning til gårsdagens strabadser. Vejene gik lige ud – lige ud, dog med en lille sløjfe rundt om Skærbæk.

lige ud - lige ud vej.

Det er vist ikke kun GPS'en, der bliver rundtosset efter en sløjfe

Peters GPS bliver hele tiden så dejligt rundtosset, hver gang vi finder på en lille sløjfe og sløjfer skal der jo til, men vi behøver jo ikke ligefrem at køre i ring. Heldigvis kom der en ung kvindelig cykelrytter og

overhalede os, og fanden tog ved Peter, han holdt helt op med at køre i ring og satte efter den unge, smukke cykelrytter med det helt fantastiske "cykeltøj". Peter kørte så stærkt, at vi andre havde svært ved at følge med, men det passede vist Peter udmærket, lige indtil Peter fandt ud af, at hendes far skulle køre hende i møde, så var det ligesom om, at vi andre var gode nok igen. Faren kom da også lidt efter, hvorefter de kørte fra os, Peter havde tilsyneladende mistet lysten til at følges med hende. Heldigvis var vi kørt i den rigtige retning, så vi fortsatte ufortrødent med at køre lige ud – lige ud – lige ud helt til Ribe, hvor vi var inde igennem Ribes gågade og se på lidt sluser. (Det var jo også ferie). Herefter gik turen til Varde, hvor vi spiste vores frokost på en dejlig rasteplads i det grønne.

En tur i Ribes gågade.

Frokost i det grønne.

Turen gik videre til Hvide Sande. Vejene var meget trafikeret og der er stor mangel på cykelstier i det område. (I hvert fald på de veje, vi kørte på.) I Hvide Sande var der pludselig en cykelsti, men hvilken en, den snoede sig med indhak mv. og pludselig kom Solveig op at ride på en kant, der resulterede i et styrt. Heldigvis slap hun med lidt asfaltekslem, men var da lidt rystet, så vi fik fat i følgebilen, så Solveig og hendes cykel, kunne køre med til Vedersø. Men forinden havde vi et stop i Søndervig, da Marianne havde aftalt med hendes søster, som lå på camping ved Søndervig, at hun kom med kaffe og kage. Et herligt stop. (Kaffe har helt klart været en mangelvare, så det her stop var et af de bedre). Herefter tog fanden ved os – gad vide hvad der var i den kaffe? – for vi kørte over 40 km/t til Vedersø campingplads, hvor vi fik vores tiltrængte fyraftensøl. Peter konstaterede, at hans ur var en time forud, så han må have kørt så hurtigt, at han var kørt ind i en anden tidszone, ja, der er ikke den ting Peter ikke kan. Spændende!

Kaffepause med Mariannes familie.

To trætte cykelrytter og én forslået med asfaltekslem efter dagens strabadser

Turen blev ind imellem lidt for spændende grundet mangel på cykelstier og når stierne var der, var der alle sidevejene, hvor der var risici for udkørsel af biler, så vi kørte konstant med hænderne på bremsen og var da også ude for at vi måtte bremse hårdt op et par gange. Altså turister!!!! Dagens tur nåede op på 186 km med et snit på 27,4. (I Rimo-regi skulle vi prøve at køre mere på flade strækninger og med rygvind – det er altså en rigtig god oplevelse. En opfordring til hold-kaptainerne. I skulle prøve det!)

4. dag Vedersø – Thyborøn – Hanstholm - Fjerritslev

Efter et godt morgenmåltid gik turen videre mod Fjerritslev over Thyborøn og Hanstholm, en tur der var planlagt til 166 km, endnu en lang dag, men der var rygvind og det var en rimelig flad strækning, så vi var flyvende. Solveig var atter fit for fight og var atter på cyklen med overskud.

Vi skulle med færgen i Thyborøn efter 59 km. Det tog os knap 2 timer, så vi var bestemt flyvende. Vi havde dog lidt ventetid ved kajen, hvorfor vi udnyttede tiden med en tidlig frokost. Ovre på den anden side fortsatte vi igennem Thy Nationalpark og videre mod Hanstholm. Der var en rigtig sjov ”bæk og bølge” cykelsti, som var en cykelsti, der var anlagt ude i hedens naturlige terræn og når vi kørte 30 og derover var det som at være i en rutchebane. Svingene var endda anlagt med korrekt hældning. Det var en virkelig sjov oplevelse, der afgjort skal afprøves igen. Vi gjorde stop for enden af cykelstien ude på heden med udsigt til flere bunkers. Willy synes også, at det var tiltrængt at få noget frokost, han havde ikke lige opdaget at vi spiste frokost i Thyborøn, (han tisede vist??) Det var godt, der var et par æg tilbage fra frokosten, så Willy fik lidt ned i maven.

Fastspændt (cykler) ombord på Thyborøn-færgen

Willy, som går og venter på den allerede spiste frokost.

Herefter fortsatte vi mod Fjerritslev, men forinden skulle vi forbi en hestevognskaravanne. Der var først en lang bilkø, som vi kunne overhale inden, hvorefter vi tog hestevognskaravannen udenom – det er jo herligt at være på cykel, vi kan trods alt komme nemmere frem under sådanne omstændigheder end en bil kan. Efter 167 km nåede vi Fjerritslev med et snit på 28,9, fint gennemsnit, men rygvinden var også en god hjælp. Til gengæld var flere af os lidt i krise over at have ret ondt bag i. Vi blev booket ind på Fjerritslev Vandrehjem, gik op på kroen og fik os en plankebøf (troede vi) Plankebøf er åbenbart egnsbestemt, for vi synes altså bare det lignede en hakkebøf, øv hvor blev vi skuffet, så vi måtte nøjes med at spise den!!!!

Mega ondt bag i.

Fjerritslev Vandrehjem, hvor trykket bagi lige skulle udlignes.

5 dag Fjerritslev – Løkken – Hirtshals – Skagen.

Sidste dag var planlagt til 139 km, en ren afslapningstur, men vinden var vendt til sydøst og nærmere øst, så det betød, at det blev lidt hårdere end vi lige havde regnet med og faktisk startede vi med et par del stigninger på hhv. 4,5 og 6 % stigninger.

Vi kom til Løkken, hvor vi havde aftalt, at spise frokost. Gunnar og Anette havde sørget for at købe frisk røget makrel og nylavet fiskefrikadeller. Det var en herlig frokost, der nok også varede lidt længere end de andre dage. Turen gik videre til Hirtshals, vi kunne høre, at vi nærmede os havet, da vi kunne høre mågeskrig, en måge blev ved at følge os med dens skrig. Efter nogen tid fandt vi imidlertid ud af, at det var lyden af Peter Richards cykel, vi ved ikke lige hvad han har gjort ved den, siden den lyder som en måge.

Dejlig frokost.

Ja der er vist noget "mågeagtigt" med den cykel, Peter!

Vi nåede Hirtshals, hvor vi kørte ind i byen og fandt en hyggelig café, her fik vi en guddommelig kop kaffe med tilhørende hindbærkage. Turen gik videre mod øst, hvor vi fandt en god cykelvej op til Skagen. Vi kørte igennem klitterne, hvor der var anlagt en dejlig cykelsti, det synes andre vist også, da den var meget befærdet.

Et stop midt på Heden lige før Skagen, hvor vi forbereder os på at indtage Skagen med manér.

Cykelstien endte ved en campingplads på Skagen, hvor vi kunne, at der allerede var ankommet mange motorcykler til Skagenstræffet. Vi kørte hen til byskiltet og fik taget de obligatoriske billeder og turen gik videre til havnen, hvor vi skulle mødes med følgebilen og afslutte turen. Peter havde sørget for champagne som vi nød sammen med en kold øl under statuen af "Redningsmanden". Onsdagens tur blev til 143 km med 25,1 i snit.

Endelig i mål, som bliver fejret med et glas champagne i selskab med "Redningsmanden" Willy eller statuen, tjaa?

Vi havde lejet nogle dobbeltværelser i en villa. Peter Richard og Willy skulle atter sove i dobbeltseng, men Willy foreslog at skille sengene, som han siger så får man da en gang i mellem. Måske skulle man overveje at prøve det på hjemmefronten??? Da vi havde indlogeret os, gik vi ud for at spise den rødspætte, vi under hele turen havde snakket om, vi ville have. Vi endte i Jollehytten, som er et af pakhusene, hvor vi fik vores rødspætte og en skarwskum. Et herligt og velfortjent måltid.

Næste morgen oplevede vi, at Mogens og Peter havde nogle talenter, som vi slet ikke var klar over de havde. De serverede den skønneste morgenmad: Frisk morgenbrød, æg med pølser og bacon, yougurt og diverse oste og pålæg. Med Willys hjælp klarede de oven i købet også opvasken. Ja, hvis vi ikke i forvejen havde respekt for de mandfolk, fik vi det i hvert fald der.

Herefter var der dømt bytur, vi besøgte Skagens museum og så Skagensmalernes malerier og Willy fik da også et par damer med hjem, i hvert fald på papiret. Herefter blev dankortet luftet og vi sluttede af på Bryghuset og smagte noget mere lokalt øl (det kan man måske blive helt forfalden til) hvortil vi fik diverse fiskeanretninger. Så gik turen hjemad med hhv. tog og bil.

Willy Sørensen, P.S. Krøyer og Michael Ancher foran Skagens Museum. Det er Krøyer ham med hår på hovedet.

Bytur på Skagen.

Alt i alt blev det en tur på godt 800 km med 26,1 i gennemsnit og med ca. 1900 højdemeter. 6 punkteringer, et uheld, der heldigvis kun resulterede i lidt asfaltekssem. Det har helt bestemt været en god og udfordrende tur med mere end 30 timer i sadlen

Efter 30 timer i sadlen nåede vi Skagen.